

Sygn. akt IV U 402/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lutego 2018 r.

Sąd Rejonowy w O. IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Monika Wawro
Protokolant:	stażysta Maciej Stobiecki

po rozpoznaniu w dniu 20 lutego 2018 r. w O.

sprawy J. M. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o zasiłek chorobowy, o zwrot nienależnie pobranego zasiłku chorobowego i świadczenia rehabilitacyjnego

na skutek odwołania J. M. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 14 marca 2014 roku (...) - (...);

26 marca 2014 roku nr (...);

26 marca 2014 roku nr (...);

26 marca 2014 roku nr (...);

oddala odwołania

Sygn. akt IV U 402/14

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

1. decyzją z dnia 14 marca 2014 roku znak: (...) – na podstawie art. 17 ust. 1, art. 22 i art. 68 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa – odmówił J. M. (1) prawa do zasiłku chorobowego za okresy od 18 września 2012 roku do 01 października 2012 roku, od 09 października 2012 roku do 20 października 2012 roku, od 13 listopada 2013 roku do 27 listopada 2013 roku i od 28 listopada 2013 roku do 13 grudnia 2013 roku oraz świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 03 listopada 2012 roku do 30 listopada 2012 roku.

W uzasadnieniu decyzji wskazano, że ubezpieczona w trakcie zwolnień lekarskich osobiście wykonywała czynności wynikające ze stosunku pracy w zakresie reprezentowania takich firm, jak: Zakład Usług (...), (...) R. U. R.,

(...) Z. K., Biuro (...), J. M. (2). Okoliczności te zostały stwierdzone dokumentami podpisanymi przez odwołującą w Inspektoracie ZUS w G.. Na podstawie dokonanych ustaleń ZUS stwierdził, że Odwołująca wykonywała pracę zarobkową – wykorzystała zasiłek chorobowy w sposób niezgodny z jego przeznaczeniem.

Organ rentowy wskazał, że w świetle art. 17 ust. 1 oraz art. 22 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa ubezpieczony wykonujący w okresie orzeczonej niezdolności do pracy pracę zarobkową lub wykorzystując zwolnienie od pracy lub świadczenie rehabilitacyjne w sposób niezgodny z jego celem, traci prawo do zasiłku chorobowego za cały okres tego zwolnienia lub do świadczenia rehabilitacyjnego za miesiąc kalendarzowy, w którym stwierdzono takie okoliczności w trakcie przebywania na zwolnieniu lekarskim i świadczeniu rehabilitacyjnym podejmowanie czynności służbowych, tj. podpisywanie dokumentów, prowadzenie własnej firmy stanowi niewątpliwie wypełnienie przesłanki z art. 17 ust. 1 powołanej wyżej ustawy, co powoduje utratę prawa do zasiłku chorobowego.

2. Decyzją z dnia 26 marca 2014 roku nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. zobowiązał Odwołującą do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego za okres od 18 września 2012 roku do 01 października 2012 roku, od 09 października 2012 roku do 20 października 2012 roku, od 13 listopada 2013 roku do 27 listopada 2013 roku oraz świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 03 listopada 2012 roku do 30 listopada 2012 roku w łącznej kwocie (...) złotych (świadczenia wypłacone z tytułu stosunku pracy łączącego J. M. (1) z J. M. (2))

3. Decyzją z dnia 26 marca 2014 roku nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. zobowiązał Odwołującą do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego za okres od 18 września 2012 roku do 01 października 2012 roku, od 09 października 2012 roku do 20 października 2012 roku, od 13 listopada 2013 roku do 27 listopada 2013 roku oraz świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 03 listopada 2012 roku do 30 listopada 2012 roku w łącznej kwocie (...) (świadczenia wypłacone z tytułu stosunku pracy łączącego J. M. (1) z I. M.).

4. Decyzją z dnia 26 marca 2014 roku nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. zobowiązał Odwołującą do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego za okres od 13 listopada 2013 roku do 27 listopada 2013 roku w łącznej kwocie (...) złotych (świadczenia wypłacone z tytułu stosunku pracy łączącego J. M. (1) z U. R.).

W uzasadnieniach powyższych decyzji organ wskazał, iż z uwagi na fakt, że J. M. (1) podczas pobierania świadczeń w wyniku niezdolności do pracy wykonywała czynności i obowiązki pracownicze, utraciła prawo do zasiłku chorobowego i świadczenia rehabilitacyjnego za wskazane w decyzjach okresy i w związku z powyższym wypłacone świadczenia, jako pobrane przez J. M. (1) nienależnie, podlegają zwrotowi.

Od powyższych decyzji ubezpieczona J. M. (1) wniosła odwołania do Sądu Rejonowego w O. IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych.

W uzasadnieniu wskazała, że dokumenty czynności których dokonywała w Inspektoracie ZUS w G. były czynnościami technicznymi. Taką czynnością był m.in. odebrany przez nią w dniu 25 września 2012 roku dokument dotyczący rozliczenia konta płatnika R. U.. Podniosła, iż we wskazanych w decyzjach okresach nie świadczyła pracy w charakterze odpowiadającym jej zatrudnieniu, a wykonywała jedynie prostą czynność kuriera przesyłki. Podniosła, iż w dniu 11 października 2012 roku odebrała zaświadczenie o niezaleganiu w opłacaniu składek, przy czym nastąpiła tu zbieżność nazwisk, bowiem zaświadczenie okazało się nieprzydatne do prowadzenia firmy (...). Odwołująca podniosła również, iż w aktach sprawy brak jest dowodu świadczącego o wykonywaniu pracy w dniu 12 października 2012 roku. Odnośnie dokumentu odebranego w dniu 09 listopada 2012 roku, wskazała, że miało to miejsce w dniu, kiedy w ZUS załatwiała swoje sprawy i przy tej okazji odebrała dokument. Odnosząc się do dni 27 listopada 2013 roku, 28 listopada 2013 roku, 29 listopada 2013 roku oraz 02 grudnia 2013 roku, podniosła, iż wyjaśniała swoje sprawy związane z ustaleniem prawa do zasiłku opiekuńczego oraz prawa do nabycia nowego okresu zasiłku chorobowego, a przy okazji wizyt w urzędzie złożyła pełnomocnictwo udzielone jej przez Biuro (...) oraz Zakład Usług (...). Podkreśliła, iż złożenie pełnomocnictw nie było związane z wykonywaniem czynności służbowych związanych z wykonywaną pracą. Podkreśliła również, że zwolnienia lekarskie miała ze wskazaniami, że może chodzić, nie świadczyła pracy i nie wykonywała pracy zarobkowej.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o oddalenie odwołań od decyzji z dnia 14 marca 2014 roku oraz 26 marca 2014 roku oraz o łączne rozpoznanie wszystkich spraw z odwołania J. M. (1).

Sąd ustalił, co następuje:

Odwołująca J. M. (1) została zgłoszona do ubezpieczeń społecznych jako pracownik u płatników:

1. Biuro (...) od dnia 01 stycznia 2010 roku;
2. J. M. (2) NIP (...) od dnia 01 maja 2010 roku
3. (...) U. R. NIP (...) od dnia 02 maja 2013 roku.

(d: pismo ZUS k 167)

Odwołująca nie pozostawała w stosunku zatrudnienia w firmie Zakład Usług (...) oraz w firmie (...). Podmioty te miały jednak umowy zawarte z Biurem (...).

(d: pisma- k. 121, 122)

J. M. (1) była niezdolna do pracy i pobierała zasiłki chorobowe w związku z zatrudnieniem u wszystkich trzech pracodawców (U. R., I. M., J. M. (2)) m.in. w okresach: od 18 września 2012 roku do 01 października 2012 roku, od 09 października 2012 roku do 20 października 2012 roku, od 13 listopada 2013 roku do 27 listopada 2013 roku i od 28 listopada 2013 roku do 13 grudnia 2013 roku oraz pobierała świadczenie rehabilitacyjne w okresie od 03 listopada 2012 roku do 30 listopada 2012 roku.

(d: akta ZUS; pismo- k. 58)

J. M. (1) w trakcie niezdolności do pracy i korzystania ze zwolnień lekarskich wykonywała osobiście czynności wynikające ze stosunku pracy u poszczególnych pracodawców w następujących dniach:

- 25 września 2012 roku- działając z pełnomocnictwa R. U. odebrała osobiście z Inspektoratu ZUS w G. pismo dokumentujące rozliczenie składek przedsiębiorcy;
- 11 października 2012 roku- złożyła osobiście do Inspektoratu ZUS w G. w imieniu J. M. (2) wniosek o wydanie zaświadczenia o niezaleganiu w opłacaniu składek;
- 12 października 2012 roku- działając w upoważnienia J. M. (2), odebrała osobiście w Inspektoracie ZUS w G. zaświadczenie o niezaleganiu w opłacaniu składek;
- 09 listopada 2012 roku- działając w upoważnienia J. M. (2), odebrała osobiście w Inspektoracie ZUS w G. zaświadczenie dotyczące składek uiszczanych przez J. M. (2);
- 27 listopada 2013 roku- złożyła osobiście w Inspektoracie ZUS w G. upoważnienie U. R. do odebrania dokumentów związanych z prowadzeniem działalności i dokumenty te odebrała;
- 28 listopada 2013 roku- złożyła osobiście w Inspektoracie ZUS w G. pełnomocnictwo udzielone przez Z. K. do reprezentowania przedsiębiorcy przed ZUS i odebrania dokumentów, a następnie dokumenty odebrała; w tym samym dniu działając w imieniu R. U. złożyła osobiście w Inspektoracie ZUS w G.
- 29 listopada 2013 roku- złożyła osobiście w Inspektoracie ZUS w G. pełnomocnictwo udzielone przez R. U. do reprezentowania przedsiębiorcy przed ZUS złożyła wniosek o wydanie dokumentów i dokumenty te odebrała;

- 02 grudnia 2013 roku- złożyła osobiście w Inspektoracie ZUS w G. pełnomocnictwo udzielone przez I. M. do reprezentowania przedsiębiorcy przed ZUS i poprawności rozliczeń zatrudnionych pracowników

(d: kopie pełnomocnictw i pism- k. 4- 5, 17- 25)

Decyzją z dnia 14 marca 2014 roku ZUS odmówił odwołującej prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 18 września 2012 roku do 01 października 2012 roku, od 09 października 2012 roku do 20 października 2012 roku, od 13 listopada 2013 roku do 27 listopada 2013 roku i od 28 listopada 2013 roku do 13 grudnia 2013 roku oraz świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 03 listopada 2012 roku do 30 listopada 2012 roku. Natomiast decyzjami z dnia 26 marca 2014 roku zobowiązał Odwołującą do zwrotu nienależnie pobranych świadczeń, przy czym w decyzji dotyczącej zwrotu świadczeń uzyskanych z tytułu zatrudnienia u U. R. wskazano okres od 13 listopada 2013 roku do 27 listopada 2013 roku, pomijając tym samym wskazany okres w innej decyzji (z dnia 23 września 2014 roku), którą z kolei zobowiązano do zwrotu nienależnie wypłaconych Odwołującej świadczeń płatnika U. R..

(d: akta ZUS; akta o sygn. IV U (...))

Decyzją nr (...) z dnia 09 lipca 2014 roku Inspektoracie ZUS w G. uznał, iż J. M. (1) jako pracownik zatrudniony u płatnika składek U. R. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnym, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od dnia 02 maja 2013 roku do dnia 28 lutego 2014 roku z uwagi na stwierdzenie pozorności zatrudnienia. Od powyższej decyzji odwołanie złożyła U. R., a wyrokiem z dnia 29 czerwca 2015 roku w sprawie o sygn. akt IV U (...) Sąd Okręgowy w O. oddalił odwołanie. Natomiast Sąd Apelacyjny w B. wyrokiem z dnia 11 października 2016 roku o sygn. akt III AUa (...) oddalił apelację U. R..

(d: decyzja ZUS k. 42-49, kopia wyroku SO sygn. akt IVU (...) wraz z uzasadnieniem- akta IV U (...), kopia wyroku SA sygn. akt III AUa (...) wraz z uzasadnieniem- akta IV U (...))

Postanowieniem z dnia 22.09.2014 roku tut. Sąd połączył niniejszą sprawę ze sprawami IV U (...), (...), (...) i prowadzić je pod wspólną sygnaturą IV U (...) (k. 13).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołania J. M. (1), jako niezasadne nie zasługują na uwzględnienie.

Sąd w niniejszej sprawie oparł się głównie o zebrane w sprawie dokumenty, których prawdziwości żadna ze stron nie kwestionowała.

Zakres sporu pomiędzy stronami sprowadzał się do ustalenia, czy ubezpieczona wykonywała w okresie orzeczonych niezdolności do pracy, tj. w okresach od 18 września 2012 roku do 01 października 2012 roku, od 09 października 2012 roku do 20 października 2012 roku, od 13 listopada 2013 roku do 27 listopada 2013 roku i od 28 listopada 2013 roku do 13 grudnia 2013 roku oraz świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 03 listopada 2012 roku do 30 listopada 2012 roku pracę zarobkową, albowiem organ rentowy podnosił, że w spornych okresach J. M. (1) dokonywała czynności wynikających ze stosunku pracy, potwierdzała własnoręcznym podpisem dokonany odbiór dokumentów, składała pełnomocnictwa i upoważnienia.

Zgodnie bowiem z art. 17 ust 1 ustawy z dnia z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz.U. z 2005r. Nr 31, poz. 267) - ubezpieczony wykonujący w okresie orzeczonej niezdolności do pracy pracę zarobkową lub wykorzystujący zwolnienie od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia traci prawo do zasiłku chorobowego za cały okres tego zwolnienia.

Wskazać należy, iż zasiłek chorobowy i świadczenie rehabilitacyjne są świadczeniami z ubezpieczenia społecznego, rekompensującymi utratę zarobków na skutek choroby. Ryzyko ubezpieczeniowe, objęte ubezpieczeniem z tytułu

choroby odnosi się do niemożliwości uzyskiwania dochodów w razie jego spełnienia. Zasiłek chorobowy przysługuje zatem tylko wówczas, gdy choroba uniemożliwia uzyskiwanie dochodu z pracy.

Podkreślić należy, że przez pracę zarobkową rozumie się wszelką aktywność zarobkową, wykonywaną na każdej podstawie prawnej (umowa o pracę, umowa cywilnoprawna, samozatrudnienie) albo bez takiej podstawy (tzw. praca na czarno), bez względu na wymiar czasu tej pracy.

Sąd Najwyższy stwierdził, że pracą zarobkową, której wykonywanie w okresie orzeczonej niezdolności do pracy powoduje utratę prawa do zasiłku chorobowego lub świadczenia rehabilitacyjnego na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (jednolity tekst: Dz. U. z 2005 r. Nr 31, poz. 267) jest każda aktywność ludzka zmierzająca do osiągnięcia zarobku, w tym pozarolnicza działalność gospodarcza, choćby nawet polegająca na czynnościach nieobciążających w istotny sposób organizmu przedsiębiorcy i zarazem pracownika pozostającego na zwolnieniu lekarskim (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 kwietnia 2005 r. I UK 370/04 OSNP 2005/21/342, OSP 2006/12/134).

Należy zgodzić się także z interpretacją pojęcia „pracy zarobkowej” - nie chodzi tu bowiem w szczególności o wykonywanie pracy podporządkowanej, czy zależności służbowej, co jest charakterystyczne dla stosunku pracy. Jest to „praca” w potocznym tego słowa znaczeniu, w tym także wykonywanie różnych czynności na podstawie różnych stosunków prawnych o charakterze cywilnoprawnym, a także prowadzenie własnej działalności gospodarczej, samozatrudnienie (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 16 maja 1996 r. III AUr 388/96).

I tak przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy, wskazać należy, że, w ocenie Sądu, J. podejmując we wskazanych dniach czynności związane ze składaniem pełnomocnictw, wniosków i obieraniem dokumentów wykonywała czynności pracownicze. Tym bardziej, że jak wskazali w swoich pismach R. U. i Z. K., odwołująca nie realizowała tych czynności w ramach prywatnych (niezarobkowych) kontaktów z wymienionymi, lecz jako pracownik biura rachunkowego, z którym mają podpisane umowy. Zatem nie można zgodzić się z twierdzeniem Odwołującej, jakoby wykonywanie przez nią incydentalnie czynności techniczne (kuriera przesyłki) powodowały, iż nie można uznać, że wykonywała w tych dniach pracę. Jak sama Odwołująca wskazała w odwołaniach, u J. M. (2) i I. M. była zatrudniona na stanowisku głównej księgowej i do jej obowiązków pracowniczych należało m. in. sprawdzanie pod względem formalnym i rachunkowym dokumentacji, naliczanie wynagrodzeń i pochodnych od wynagrodzeń w różnych podmiotach. Nie ulega wątpliwości, iż reprezentowanie przedsiębiorcy przed ZUS oraz składanie wniosków i pobieranie dokumentów związanych z uiszczanymi składkami, mieści się w szerokim pojęciu księgowości firmy. Dodatkowo, słuszności zakwalifikowania czynności J. M. (1) jako czynności zawodowych, nie może zmieniać twierdzenie, iż załatwiając swoje sprawy, niejako przy okazji składała i odbierała dokumenty, w tym osób, które mają umowy z biurem rachunkowym, w którym jest zatrudniona. Powyższych ustaleń nie zmienia również fakt, iż Odwołująca w okresie niezdolności do pracy miała na zwolnieniach lekarskich zapis, iż „może chodzić”. Zapis taki faktycznie upoważnia ubezpieczonego do wykonywania niektórych osobistych czynności, np. wyjścia do lekarza, apteki, czy nawet po niezbędne zakupy, natomiast zdecydowanie nie upoważnia do wykonywania obowiązków pracowniczych. Wykonywanie przez pracownika nawet sporadycznej i nieobciążającej pracy podczas zwolnienia lekarskiego skutkuje obowiązkiem zwrotu zasiłku. Praca zarobkowa w rozumieniu art. 17 ust. 1 ustawy nie musi być wykonywana w pełnym wymiarze. Pozytywna kwalifikacja pracy zarobkowej w czasie niezdolności do pracy nie jest też zależna od faktycznego osiągania zarobku, gdyż wynika z samego podjęcia działań stanowiących realizację obowiązków pracowniczych (wyrok SN z 2007 r., II UK 10/2007, GP 2008, nr 177, s. 18 LEX nr 493009).

Zatem wykonywane przez J. M. (1) w okresach pobierania świadczeń czynności dowodzą aktywności zawodowej ubezpieczonej w ramach zatrudnienia u I. M., czy też J. M. (2) i powodują utratę prawa o zasiłku chorobowego i świadczenia rehabilitacyjnego we wskazanych w decyzji z dnia 14 marca 2014 roku okresach.

Dodatkowo, jako słuszne jawią się także decyzje z dnia 26 marca 2014 roku zobowiązujące J. M. (1) do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego i świadczenia rehabilitacyjnego. Organ rentowy domagając się zwrotu przedmiotowych kwot zasiłku chorobowego i świadczenia rehabilitacyjnego zakwalifikował je jako świadczenia

nienależne. Jako podstawę prawną zwrotu tego świadczenia ZUS O/O. wskazano m. in. art. 84 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (świadczenia wypłacone mimo zaistnienia okoliczności powodujących ustanie prawa do świadczeń albo wstrzymanie ich wypłaty w całości lub w części, jeżeli osoba pobierająca świadczenie była pouczona o braku prawa do ich pobierania; 2) świadczenia przyznane lub wypłacone na podstawie nieprawdziwych zeznań lub fałszywych dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzania w błąd organu wypłacającego świadczenia przez osobę pobierającą świadczenia).

Ponadto, za słuszną należy uznać decyzję (...) zobowiązującą Odwołującą do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego za okres od 13 listopada 2013 roku do 27 listopada 2013 roku w łącznej kwocie (...) złotych (świadczenia wypłacone z tytułu stosunku pracy łączącego J. M. (1) z U. R.), choć z przyczyn nieco innych, niż podane w jej uzasadnieniu.

Sąd Okręgowy w O. wyrokiem z dnia 29 czerwca 2015 roku 2 sprawie o sygn. akt IV U (...) oddalił odwołanie U. R. od decyzji ZUS, zgodnie z którą J. M. (1) jako pracownik zatrudniony u płatnika składek U. R. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnym, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od dnia 02 maja 2013 roku do dnia 28 lutego 2014 roku. Sąd Apelacyjny w B. wyrokiem z dnia 11 października 2016 roku w sprawie o sygn. akt III AUa (...) oddalił apelację U. R..

Należy tu podkreślić, iż zgodnie z art. 365 § 1 kpc orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy i inne organy państwowe, a w wypadkach w ustawie przewidzianych także inne osoby. W orzecznictwie przyjmuje się, iż „zasadniczym skutkiem prawomocnego orzeczenia jest więc związanie nim określonych podmiotów, co oznacza konieczność uwzględnienia faktu istnienia konkretnego orzeczenia regulującego konkretną sprawę i związanie to odnosi się zarówno do sądu, który wydał prawomocne orzeczenie, jak i innych sądów i innych organów państwowych. W konsekwencji podmioty te muszą liczyć się z wydanym orzeczeniem, nie mogą go zmieniać ani podejmować działań nie uwzględniających faktu jego wydania” (por. wyrok s.apel. z dnia 13 stycznia 2005 r. III AUa 970/04 Apel.-W-wa 2005/3/11, por. też uzasadnienie wyroku SN z dnia 12 lipca 2002 r. V CKN 1110/00 LEX nr 74492) .

W świetle powyższego Sąd ma obowiązek uwzględnić treść wyroku Sądu Okręgowego w O. IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia z dnia 29 czerwca 2015 roku 2 sprawie o sygn. akt IV U (...) oraz wyroku Sądu Apelacyjnego w B. z dnia 11 października 2016 roku w sprawie o sygn. akt III AUa (...) i nie może czynić ustaleń innych, niż zawartych w sentencji tych orzeczeń.

Zgodnie natomiast z treścią art. 1 ust. 1 ustawy z dnia z dnia 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tj. Dz.U. z 2014r. Nr 159), świadczenia pieniężne na warunkach i w wysokości określonych ustawą przysługują osobom objętym ubezpieczeniem społecznym w razie choroby i macierzyństwa określonym w ustawie z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2015 r. poz. 121, z późn. zm.¹⁾), zwanym dalej "ubezpieczonymi".

„Ubezpieczenie chorobowe gwarantuje osobom ubezpieczonym świadczenia pieniężne na wypadek utraty zdolności do samodzielnego zarobkowania wskutek choroby. Definicja ubezpieczonego została zawarta w art. 4 ust. 1 SysUbSpołU, gdzie wskazano, że jest nim osoba fizyczna podlegająca chociaż jednemu z ubezpieczeń społecznych” (A. Radziśław, Ustawa o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa. Komentarz. Warszawa 2016).

Zatem z uwagi na fakt, iż zasiłek chorobowy nie przysługuje osobom, które nie podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym, zatem pobrane przez Odwołującą z tego tytułu świadczenia także należy uznać za nienależne i jako takie winny podlegać zwrotowi.

Wobec powyższego, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc w zw. z art. 17 ust. 1, art. 22 ustawy z dnia 25.06.1999r. z dnia z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa i art. 84 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych – oddalił odwołania.

SSR Monika Wawro